

V tichu času sa rodí večnosť

Čas kráča ticho, bez zastávky,
berie sny z detskej trávy.
Život je kniha — listy krátke,
v nich smiech aj slzy, pravdy, slávy.

Raz letíš vysoko, raz padáš níž,
no z každej rany múdrejší si,
že deň, čo horí, v srdci znie —
a tým sa večnosť narodí v tebe.

Keď v noci vietor tvár ti chladí,
a duša pýta, kde je mládí,
spomeň si — nič sa nestráca,
len mení tvar, keď čas ťa vracia.

V kvapke dažďa je celý svet,
v jednom dotyku tisíc liet,
v pohľade tichom pravda spí,
čo srdce cíti, to nezmizí.

Na ceste snov je prach aj kvet,
raz kráčaš sám, raz s tisíc rán,
no vždy v tom tichu niečo znie —
že aj bolesť má svoj chrám.

A keď sa skončí dlhý deň,
v očiach sa zaleskne jej sen —
že čas je len dym, čo letí preč,
no láska v srdci — tá ostane večne,

Autor: Natália Šantová
Súkromná odborná škola, Hnúšťa

3. miesto v III. kategórii